

NIBBLICKEN

TIDNINGEN FÖR WÄSBY GOLFKLUBB NR 3 2006

ST	46	44	39	178
DN	49	42	42	179
	46	95	43	
	47	93	44	179
	45	92	44	
AMMAR	43	45	47	179
	44	87	47	
VIST	50	41	44	180
	45	95	44	
PER	45	50	43	183
	45	90	43	
OPFF	44	47	44	183
	47	91	44	
II	41	47	52	183
	42	83	52	
ZELL	51	46	43	184
	44	95	43	
UVIST	46	44	50	184
	44	90	50	
H	46	41	55	184
	42	88	55	
REBS	48	45	45	185
	47	95	45	
SKÅR	51	44	43	186
	48	99	43	
RIEGER	48	45	55	192
	43	92	55	
ASALO	55			

LOTTA BERGSTRÖM	47		
CHARLOTTE LINDBRÖM	48		
LA SYLVAN	50		
IE AREKÄR	50		
IE ÖSTLING	51		
INA HUSSKO	51		
ILLA SYLVAN			
UGER BECKHAN			
CHRISTINA HAGREES			
AGNETA GISLE			
YVONNE ZETTERMAN			
EVA OHLSSON			
ANN MALLHIN			
MICHAEL SÖNDEGREN	78	159	
JOHAN HUSSKO	90	162	
NICOLAS KARLSSON	85	166	
JOHN NISSEN	80	170	
ROGER			
OLOF JOHANSSON			173
PICKARD FREDRIKSSON	84	176	
JONAS JOHANSSON	94	177	
KASPER ÖRTLÉN	91	177	
JOHN SÖDERQVIST	75	180	
FREDRIK SÖDERQVIST			184
JONAS HAGREES	99	186	
GUSTAV KRIEGER	92	192	
HARBUS KRIEGER	101	210	

Roger
- en annan
slags
klubb
mästare
Mästra din
klubb
- kolla ditt
och bounce!

Årets
klubb
mästare

Viktigt med bra greener på alla håll

Årets golfsäsong går till historien. På plusidan tronar vår nya, underbara restaurang. På minusidan drar vårens bankvalitet ner betyget. Efter en skoningslös vinter blottades en tämligen skamfilad golfbana sent på säsongen. Allt grönt hade tagit stryk. Greenernas hälsa avslöjades obarmhärtigt. Hålen 1-9 var mer eller mindre en katastrof. Resten av greenerna klarade sig bättre, med några undantag. Men fairways hade fått rejäla dagsedlar av vintern.

När väl golfsäsongen till sist kom igång gick läkningsarbetet långsamt. 18-hålsbanan tog sig snabbast. 9-hålsbanan släpade efter långt in i juli.

I början av sommaren upptäcktes ett brott på stamledningen från pumphuset. Mitt under 18:e fairway hade marken förskjutit sig och knäckt ledningen. Och då kom nästa trevliga, men för golfklubben inte helt angenäma "chock": den torraste och varmaste högsommaren i mannaminne. Det visade sig också att folk hellre ville ligga på stränderna och höra vågskvalpet än att spela golf. Juli blev en synnerligen avslagen historia på klubben, med låga intäkter.

När detta skrivs är det slutet av augusti. Vi har kommit tillbaka från semesterna och börjat spela golf igen. Vi är uppe i normal beläggning igen. Golfbanan får mycket beröm, särskilt greenerna, som enligt många är bland de snabbaste och jämnaste i hela Stockholmsområdet.

Det gäller i alla fall 18-hålsbanan.

Niohålsbanan har självläkt och ser bra ut. Men det är ett bedrägligt sken. Vad som hänt är att vitgröen har återerövat de gräsfria fläckarna genom självsådd och "fyllt ut" ytan, så att den ser jämn och fin ut. Problemet är att vitgröe är ett känsligare gräs än krypven. Det slås lättare ut vid låga vintertemperaturer. Vi vet också att gräsplantorna på niohålsbanan har alldeles för korta rötter, ca en fjärdedel av vad som krävs för en frisk och stresstålig yta. Får vi en hård vinter till, kommer vi att få minst lika dåliga greener som i år.

Detta är ett problem som vi får leva med, så länge vi inte gör något åt det. Med risk för att vara tjugit måste jag förklara ytterligare en gång vad som hänt. De ursprungliga greenerna var anlagda

med felaktig såbädd. Därför beslöt styrelsen ganska tidigt att bygga om banans samtliga greener. Det gjordes i etapper, där nio greener byggdes om per år, under tre år i mitten av nittioalet.

Tyvärr blev något fel när man byggde om greenerna på håll 1-9. När man lade tillbaka den avtorvade gräsytan fick man med lite för mycket av det gamla, finkorniga materialet. Sedan dess ligger ett för gräsplantans rötter ogenomträngligt lager cirka tre centimeter ner i greenen. Ett tätt lock, helt enkelt. En frisk gräsplanta behöver 10-15 cm djupa rotsystem för att klara den stress som hård nedklippning och flitigt golfspel innebär. Greenerna på håll 1-9 har bara ca 3 cm långa rötter.

Vår banpersonal har försökt genomföra räddningsåtgärder bl a stödsådd med krypven, men det har inte fungerat fullt ut. Nu ser det inte bättre ut än att vi måste bita i det sura äpplet och bygga om greenerna på den första slingan igen.

Varför är det så viktigt att ha bra greener på niohålsbanan?

Golfklubbens ekonomi är beroende av flera olika intäktskällor för att gå runt. Medlemsavgifterna täcker bara en del av kostnaderna. Vi måste också få hit sponsorer och företagsgolf, och en anseelig summa på greenfee. Vad det senare beträffar så är det ju huvudsakligen 18-hålsbanan det handlar om. Men niohålslingar har en mycket viktig och unik funktion att fylla: som "försäsongsbana". Eftersom vi har 27 håll, har vi möjligheten att öppna en niohålslinga tidigt på säsongen, om vi haft en gynnsam vinter. Vi kan släppa ut folk på en nästan vintrig slinga, och riskera lite slitage på den i början av säsongen, när många är så spelsugna, eftersom vi vet att vi har en orörd och fräsch 18-hålsbana, som fått vakna upp ur vintersömnens ostörd, och som kan öppnas till den vanliga säsongstarten.

Det var precis det här som hände förra året. Redan den 8:e april öppnade vi niohålslingan med sommargreener. Det blev rusning. De enda andra golfmöjligheterna så dags i Stockholmsområdet var ett fåtal kortare niohålsbanor med vintergreener. Vi hade fullängdshåll med sommargreener, och var nästan ensamma om det. Vi fick in mängder med greenfee på den tidiga starten, och skapade oss ett fint utgångsläge för resten av säsongen.

Förutsättningen för att något sådant ska inträffa är dock en mycket gynnsam vinter och/eller väldigt friska greener. Helst med krypven. (Det var också nyanlagda krypvengreener som klarade den förra stränga vintern bäst. Brollsta skapades sig ett mycket gott rykte i våras.) För att dra mesta möjliga nytta av våra konkurrens fördelar bör vi således säkerställa att greenerna på niohålslingan är friska och med så mycket krypven som möjligt.

Därför måste vi bygga om dem, förr eller senare.

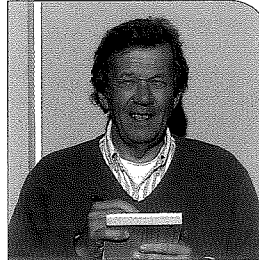
Styrelsen har vridit och vänt på problemet, men har inte fattat ett slutgiltigt beslut ännu. Vi är smärtsamt medvetna om att ombyggnad och nysådd med krypven är oundvikligt. Frågan är bara när...? Nu har greenerna på niohålslingan läkt ut så långt det är möjligt, och tål då lite mer kraftfulla rehabiliteringsåtgärder. Därför kommer banpersonalen att göra allt de kan under hösten för att förbättra kvaliteten, bl a med mängder av luftning.

Det här är besk medicin. Det är bara att erkänna. Medan vi funderar på när den ska tas kan vi passa på att glädjas åt all positiv kritik vi får för närvarande. Restaurangen får idel lovord. 18-hålsbanan får också mängder av beröm. Nu är det bara att njuta av vår fina anläggning, så länge höstvädret tillåter.

Hej Wäsbygolfare!

Något som förvånat mig som redaktör för Nibblicken är avsaknaden av insändare. Inga frågor, ingen ilska, inga förslag. Är världen så perfekt? Nu vill jag i alla fall göra dig medveten om att Nibblicken kan vara en kanal för allt detta; frågor, förslag och frustrationer.

I detta nummer bjuder vi på lite av de framgångar, som våra golfare åstadkommer, faktiskt i det tysta. Du får möta Roger Cleveland, en legendarisk klubbmakare. Visste du att Wäsby GK fått Golf förbundets miljödiplom, för framgångsrikt miljöarbete? Nu vet du och en vinkel finns på sidan 10. Andra vinklar berättar Micke om, vinklar som är av största betydelse för dina golf framgångar. Och så kan du vinna böcker! Se nedan.

Som vanligt kan du tipsa oss på pg.lundberg@tele2.se och naturligtvis är jag fortfarande öppen för en caffè latte, och att prata tidningstips.

– PG Lundberg

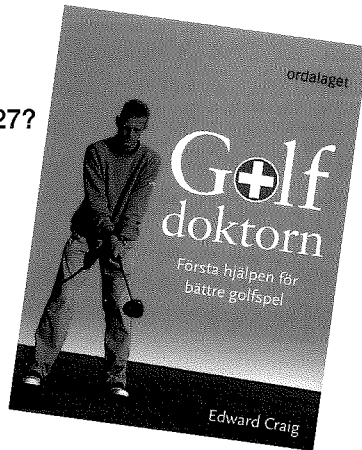
Böcker att vinna

Genom en generös bokförläggare så har Nibblicken kommit över några exemplar av Golfdoktorn (recenseras på sidan 15). Dom vill vi gärna sprida till läsekretsen. Så om du kan svara på nedanstående frågor, deltar du i utlotningen.

- 1/ Vad heter årets klubbmästare i herrar -35?
- 2/ Vilket lag vann Norrortscupen?
- 3/ Vad heter gräset på våra greener hål 10 – 27?

Svaren mailar du till pg.lundberg@tele2.se.

Pristagarna underrättas personligen och redovisas i nästa nummer av Nibblicken.

Mentala tips:

Bra att komma ihåg:

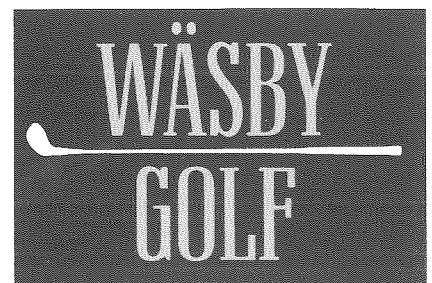
- 1: Du spelar inte mot ett resultat
- 2: Du spelar inte mot en tävling
- 3: Du spelar inte mot andra spelare
- 4: Du spelar en golfbana, ett slag i taget, så gott du kan.

Källa. Sobrio

Förlåt oss, Micke

Shit happens och tryckfel förekommer. Men i förra numret av Nibblicken lyckades redaktionen med konststycket att kalla long-drive-mästaren för både Mikael och Michael. Inte nog med det, han fick heta både Lindblom och Holmlund. Han heter Mikael Lindblom, inget annat. Så, Micke, förlåt en förvirrad redaktör.

- 4 DAMELIT NYSATSNING PÅ DAMELITLAGET
- 5 HERRELIT UTVECKLINGSBART LAG
- 6 MILJÖARBETET FORTSÄTTER
- 7 MICKES MENINGAR VIKTIGA VINKLAR
- 8 PORTRÄTTET ROGER CLEVELAND – EN KLUBBMÄSTARE
- 10 SKOTTLAND RESEDAGBOK AV ANDERS & CO
- 12 KM
- 13 TÄVLINGAR
- 15 SPONSORER, RESA OCH BOKTIPS
- 16 JUNIORSIDAN WÄSBY VANN NORRORTSCUPEN

Nysatsning på damelitlaget

Förra året frågade PG Lundberg "Var finns tjejerna?" i en rubrik i Niblicken. Svaret då var att det visserligen fanns några duktiga tjejer som tävlade för Wäsby, men man hade inte några gemensamma träningar och ingen lagledare. Som gammal lagspelare – basket var den självklara sporten för mig som växte upp i Södertälje – kände jag att här finns en möjlighet att (åter)skapa lagkänslan bland tjejerna i klubben.

Efter att ha hört mig för bland de aktiva spelarna och fått ett mycket positivt gensvar bestämde jag mig för att organisera damlagets träning den kommande säsongen. Självklart hoppades jag också kunna få möjlighet att själv bli en bättre spelare genom att träna och spela med de duktigaste i klubben.

Kansliet hjälpte mig med en lista över de damer i klubben som hade lägst hcp och de kontaktades med en förfrågan om de var intresserade av att vara med och träna. Några tackade nej, på grund av jobb, barn och andra skäl – men kommer förhoppningsvis tillbaka när deras livssituation förändras. Ungefär femton tjejer tackade ja till att vara med och i februari började vi vinterträningen i Stockholms Golfhall tillsammans med Micke. Under vintern träffades vi varje måndag för att slå bollar. I april flyttade vi ut till Wäsby och så snart banan öppnade började vi också gå ut och spela tillsammans.

Vi har under 2006 deltagit i två olika seriespel, dels det nationella seriespelets division två och dels i division ett i Stockholmsseriens D22-serie. Det nationella seriespelet spelas som slagspel, i två omgångar under säsongen. Varje omgång spelar man i två dagar, den första dagen är det foursome och bästboll, den andra dagen singelspel. Det totala antalet slag för varje lag räknas. Här har vi haft en ganska tung uppförsbacke, eftersom våra spelare fortfarande har relativt hög hcp jämfört med de

Här visar Pia Selin-Rydberg hur en riktigt follow-through ska se ut. Hon vann senare long.driving under Ladie's Invitational. Vem säger att träning inte lönar sig?

lag vi möter. Slutresultatet blev att vi kom på nionde plats i division två.

I Stockholmsserien har det sett annorlunda ut. Här spelas enligt matchregler och scoren i sig har inte lika stor betydelse. Wäsby's tjejer har visat sig vara mycket duktiga matchspelare som ofta lyckas besegra på papperet bättre motståndare tack vare stark kämpaglöd och tro på sig själva. Förra året var vi på väg att tvingas ner i division två i Stockholmsserien, men höll oss kvar med ett nödrop tack vare att en annan klubb drog sig ur. I år tog vi en hedrande tredjeplats och är fulla av tillförsikt inför nästa säsong.

Mina målsättningar med laget för i år har varit att bidra till att de duktigaste spelarna ska fortsätta utvecklas tillsammans, att stärka lagkänslan och att vi skulle hålla oss kvar i respektive division vi tävlar i. Jag är väldigt stolt över att vi tillsammans har lyckats med detta – nästan alla spelare har sänkt sin hcp – men gladast är jag över att ha fått så många nya golfkompisar som har samma målsättningar som jag med sitt spel!

Maria Malm

P.S. Är du intresserad av att vara med och träna och tävla för Wäsby? Kontakta mig, helst med ett mail till maria.malm@sjk.se

Klubbens damer tränas av Micke Lundbäck, som här ger detaljinstruktioner till Ingela Krieger. I förgrunden koncentrerar sig Kristina Neimert-Andersson på ett utslag.

Utvecklingsbart lag har nått division 1

Här är killarna som fört upp Wäsby GK till division 1 Östra efter stabilt spel hela säsongen: Thomas Nilsson, Magnus Jonsson, Fredrik Sandsund, Fredrik Sjöqvist, Micke Sköldegren och Alex Bergström.

För två år sedan spelade Wäsby's eliterrar i division III, nästa år tar de klivet upp i division I, nivån under elitserien.

Framgångarna är förstås trevliga nyheter för klubben, men de innebär också ett problem: hur mycket pengar ska Wäsby golfklubb satsa på elitverksamhet?

Det blir en grannlaga uppgift för styrelsen att fundera över. När den här upplagan av Nibblicken går till tryckeriet har styrelsen ännu inte haft frågan uppe på sitt bord. Det betyder att vi får återkomma till hur klubben tänker hantera elitsatsningen. – Jag tycker förstås att klubben ska satsa ordentligt, säger Rolle Sjöqvist, som framgångsrikt coachat laget under avancemangsåren, men nu hoppar av.

– Jag känner att jag inte har mer att tillföra. Det behövs någon med andra erfarenheter än mina för att ta laget vidare.

Rolle Sjöqvists eget förslag är att klubben ska köpa tid av sin pro, Micke Lundbäck, men om det är en lösning som faller styrelsen på läppen återstår att se.

Ombedd att förklara elitlagets framgångar pekar Rolle Sjöqvist bland annat på att han bestämde sig för att satsa på juniorerna, som han hade haft hand om i flera år innan han tog över elitlaget.

– Det behövdes en generationsväxling och jag var väl tillräckligt dum för att ta på mig jobbet att försöka få till den, säger han leende.

Det är som bekant aldrig okontroversiellt för idrottsledare att införa nyheter och byta ut spelare i rask takt.

– Visst har jag fått synpunkter och de som inte får spela gör förstås inte vägen, men så ska det ju vara när det handlar om idrott på den här nivån.

Han är dock nogga med att påpeka att de seniorer som ibland

fyllt ut truppen har varit väldigt justa och generösa mot juniorerna. – De har delat med sig av sina kunskaper och ställt sig åt själva åt sidan för att släppa fram ungdomarna. Inte minst gäller det klubbchefen Thomas Nilsson, som ju har Europatourefarenhet.

Den trupp som nu tagit klivet upp i division I består av en bra blandning av juniorer och seniorer. Handikappmässigt ligger spelarna från omkring 3 till plus 1,4.

– Det är ett mycket utvecklingsbart lag, och vår styrka har varit stabiliteten, att många av de sex som tas ut till matcherna spelat bra samtidigt.

– Men visst kommer det att bli tufft att spela i ettan.

Det finns fyra division I-serier i riket. Wäsby kommer att spela i den som kallas "Region mellan" som geografiskt sträcker sig från Örebro till Roslagen, ungefär.

Wäsby's elitlag deltar också i Stockholmsserien, i tredje divisionen av 13. (Laget ligger för närvarande tvåa utan chans att avancera men också utan risk att ramla ur).

Där finns möjlighet att spela in nya talanger under något mindre press än den som råder i de nationella serierna.

– Det är bra. Det är ju en sak att spela bra i en klubb tävling, men att representera ett lag i lite större sammanhang ställer andra krav, framförallt på den mentala styrkan. När Rolle Sjöqvist nu tackar för sig gör han det alltså som en vinnare. Han har åstadkommit det han och klubben bestämde sig för att göra för drygt två år sedan.

– Det är ett bra läge att kliva av. Och killarna behöver som sagt något nytt för att deras utvecklingspotential ska tas tillvara på bästa sätt. Jag hoppas vi gör som många andra framgångsrika klubbar gör, hittar ett sätt att ta in nya juniormedlemmar och satsar på en idrottsansvarig, lämpligen klubbens pro eller någon annan med tävlingserfarenhet. Det kommer att kosta en slant, men det tycker jag vi ska ta.

– Jan-Erik Göransson

Rolle Sjöqvist kan se tillbaka på en lyckad säsong och en framgångsrik ledarinsats, när nu målet med att nå division 1 med Wäsby's elitlag är uppfyllt.

Miljöarbetet fortsätter

"Garvarna anser barken vara det bästa garvningsmedlet; den bör avdragas på våren. Veden är hård, seg, något böjlig, svår att klyva och hoplimma, lämplig till skeppsskolar, pressar, manglar, hjulekrar, plogar, vinfat, bord, likkistor och byggnader."

Så citeras Carl von Linné ur "Svenska Floran" från 1755, och arten han beskriver är eken. Eken har figurerat i historien ända från det gamla Grekland där ekskogarna ansågs hysa skogsgudinnor, fram till 1500-talet då Gustav Vasa införde kunglig ensamrätt på alla ekar i Sverige för att kunna använda det hårda och beständiga virket till skeppsbyggnad. Den som trotsade förbudet straffades med dryga böter.

Men veden har inte bara varit eftertraktad som virke, utan har även tillsammans med barken använts flitigt som medicinalväxt tack vare den höga halten garvsyror. Dessa verkar sammandragande på slemhinnor och motverkar blödningar och inflammationer, varför eken påstås avhjälpa bl.a. diarré och magkatarr. Dessutom påstås ekollonen bota impotens hos den som bär dem i fickan.

Under våren och sommaren som gick har Lina Vikström, student vid Botaniska institutionen på Stockholms Universitet, gjort sitt examensarbete på Wäsby GK. Arbetet har bland annat inneburit att inventera den ekås som finns söder om hål 27. Ekar trivs bäst på öppna och soliga platser, och just därför kan man finna riktigt gamla och ståtliga ekar i gamla odlingslandskap där betande djur har hållit undan granar och annan tät och skuggig vegetation. Ekåsen i Wäsby hölls öppen av betesdjur så sent som till mitten av 1900-talet, och några av de största ekarna där har en diameter på 1,5 meter. I dag är dungen tyvärr kraftigt igenvuxen av sly och annan undervegetation, men med rätt insatser och en del tålmod skulle det gå att återställa den. Och vem vet, det kanske kan vara värt mödan, för enligt tron skall den som bär med sig en liten bit ek få både lycka och framgång, vilket väl knappast skada när inspelet på 27:an ska ske inför en fullsatt uteservering.

Kristina Neimert - Andersson

Sveriges äldsta kända ek är Rumskullaeken i Norra Kvill i Småland som har sagts vara 900-1000 år gammal. Den har en omkrets i brösthöjd på omkring 13 meter. Då alla riktigt gamla ekar är ihåliga är en säker åldersbestämning svår att göra.

Devis – Hinc robur et securitas = Härav styrka och säkerhet Svenska Riksbankens devis från 1668 och som stod på de gamla sedlarna.

Medborgarkransen – En särskild hedersbevisning i Rom var medborgarkransen (corona civica), från början av järnek och en annan art av ek men så småningom av vanlig ek. En sådan krans fick den som i strid räddat livet på en fri romersk medborgare. Med kransen följde livslång skattebefrielse och hedern att alla reste sig då den bekransade steg in i ett rum.

Ek, (*Quercus*) växtsläkte med cirka 600 arter i Europa, Nordamerika och Asien. Den finns som träd eller buskar. Frukten, ekollon, är en nöt i fruktkål. I Sverige finns två arter: vanlig ek, sommarek, (*Quercus robur*), som går norrut till Dalälven och bergek, vinterek, (*Quercus petraea*), i södra delen av landet. Ferdinands ek, (*Quercus suber*) korkeken finns i medelhavsområdet.

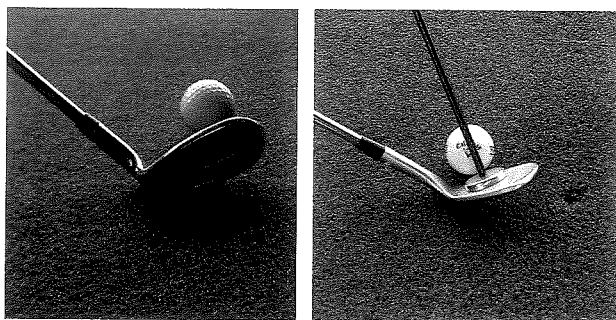
Miljöpolicy

Wäsby Golfklubb delar Svenska Golförbundets uppfattning om hur golfporten kan påverka vår miljö i både positiv och negativ riktning.

För att skapa en mer tidsenlig ram för det fortsatta miljöarbetet har en miljö-policy, som gäller för samtliga verksamheter inom Wäsby Golfklubb, utarbetats. Denna miljöpolicy antogs av Vårmötet 2005.

- ☛ Wäsby Golfklubb skall i sin verksamhet sträva efter att hus hålla med naturresurser, minimera spridningen av giftiga ämnen, upprätthålla ett balanserat gödslingsprogram, samt minimera buller.
- ☛ Wäsby Golfklubb skall i skötsel av bana och övrig egendom sträva efter att framhäva vårt kulturarv samt främja förutsättningarna för artrikedom.
- ☛ Wäsby Golfklubb skall direkt och indirekt verka för en miljömässigt hållbar utveckling.
- ☛ Styrelsen skall tillse att miljö- och naturresursaspekter fortlöpande beaktas i planer och beslut.
- ☛ Styrelsen skall verka för att varje medlem och varje anställd skall förstå att alla har ett personligt ansvar att värna om miljön.

Viktiga vinklar

Här kan man tydligt se vad en på-häl-lie gör för bollflykten; den smiter till vänster. Det kanske märks allra mest på de korta klubborna

– Om bollen sticker till vänster är det inte alldeles säkert att du har fel i svingen. Det kan lika gärna vara att du har fel lie, säger Micke Lundbäck, Wäsby's pro.

– Det kan du åtgärda på olika sätt. Du kan ändra din uppställning, med grepp, position eller stance. Eller också skaffar du dig rätt lie på dina klubbor eller klubbor med rätt lie. Grunden är naturligtvis att dina utgångspositioner är dom rätta.

Micke demonstrerar ivrigt genom att sätta en magnetpinne på klubbbladet och då blir det tydligt att han har rätt.

– Fastän dagens klubbor tillåter att du träffar utanför den ideala träffpunkten, sweetspot, så kommer ändå bollflyktprinciper och fysikaliska lagar att skicka bollen till ett håll som du inte räknat med, om du har fel lie. Klubbans sula ska vara jämn mot marken i bollträffen, för att du ska kunna utnyttja klubbans egenskaper maximalt.

Lie är alltså vinkeln mellan klubbans skaft och sulan på klubbbladet. Den är standardiserad. Golfsvingen är inte det. Vi är olika långa, vår kroppsbyggnad skiljer sig åt, vi svingar individuellt. Ett enkelt sätt att testa din lie är att sätta tejp på klubbans sula och slå från ett hårt underlag. Utifrån hur tejpens nöts kan man avgöra hur din lie är. Tyvärr räcker det inte med att ställa upp sig och adressera bollen. Med största sannolikhet är det skillnad mellan den lie du har när du adresserar och när du träffar bollen. Gör du dessutom som genomsnittsgolfaren, svingar utifrån och in, så kommer klubbans tå att dippa lite grann i träffen och du borde ha en mer upprätt lie.

– Det kanske verkar komplicerat, säger Micke, men det är inte så farligt. Det här är relativt enkelt att rätta till och belöningen är att du oftare får bollen dit du vill. Vi har dessutom en apparat, där vi

enkelt kan ändra både lie och loft.

Loft, ja. Det är vinkeln mellan klubb skaftet och bladet. Loftet bestämmer bollbana och längd. Det är ett enkelt sätt att uttrycka betydelsen. Vad gäller optimal längd och kontroll tillkommer fler faktorer men det tar vi i en annan artikel.

Olika fabrikanter har olika gradtal på sina klubbor, så det är inte säkert att en järnfemma från Ben

Hogan har samma loft som en från Titleist. Just Titleist har olika loft på samma klubba i sina olika set. En sak är dock densamma och det är skillnaden i loft mellan de olika klubborna. Standard är fyra grader. Det kan vara mindre skillnader mellan de riktigt långa järnen, järnnettor till järntreor.

– Här uppstår oftast ett gap, säger Micke. De flesta golfare har järnklubbor upp till pitching wedge – och sedan ett hopp till sandklubban. PW har ett loft på mellan 45 – 48 grader och sandwedgen ligger oftast på 56 grader. Om du har ett riktigt gammal set, är risken stor att din PW är på 43 grader. Här har en manlig genomsnittsgolfaren ett tomrum vad gäller att klara av längder, som oftast handlar om att spela in på green, det vill säga avstånd på mellan 60 till 100 meter. Längderna är annorlunda för en kvinna. Det här är kanske de viktigaste avstånden för att du ska kunna scora bra – träffa green och tvåputta, kanske till och med kunna komma så nära så att en enputt blir möjlig. Du vill inte gärna vara för kort men du vill ju inte heller slå dig över green, där det oftast finns många otrevliga överraskningar och svåra lägen.

– Lösningen, fortsätter Micke, är ju att se över dina avstånd. Du kanske ska komplettera din utrustning med en 52-graders, en så kallad gap-wedge. Du kanske till och med ska ha en lobbwedge. För en genomsnittsgolfare är det enklare att få slå fulla slag med en lobbwedge än ett halvslag med pitchen.

Loften är naturligtvis viktiga också på driver och fairway woods. Generellt kan man här säga att ju lägre svinghastighet, desto mer loft, för att kunna ge bollen tillräckligt med flygfraft.

Det finns en vinkel till som är viktig: Bounce. Det är enkelt uttryckt den vin-

kel som klubbans sula har i förhållande till marken, när klubban står vertikalt. Ju lägre bakkant, desto större är bouncen.

Insikten om bouncens betydelse brukar tillskrivas Gene Sarazen, som var den dominerande golfaren på 20- och 30-talet. Han var också den förste spelare som klarade av att vinna alla fyra majors-titlarna.

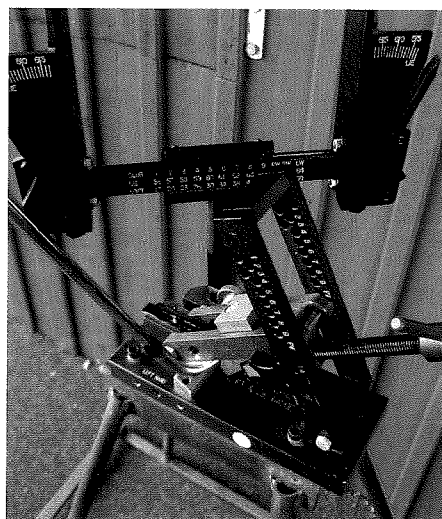
Sarazen förstod att ju större bounce man har, desto lättare studsar klubban upp från underlaget, när man slår. (En av betydelseerna på engelska ordet "bounce" är just studs). Den gräver inte ner sig i marken. Det är ju klart viktigt i tex sand, där man vill att klubban ska glida igenom och inte fastna i sanden. På en hård fairway blir det annorlunda. Där är det lätt att toppa bollen, för att klubban studsar upp.

– Det är viktigare än man tror, säger Micke Lundbäck. Det ideala är att man har, förutom olika loft på wedgarna, också olika bounce. Så får man klubbor som passar för fler lägen. Likaså ska man vara uppmärksam på sulans djup, avståndet från framkant till bakkant, fortsätter Micke. En tunn sula gräver ner sig mer och om man har problem att ta sig ur bunkrar kan man bli hjälpt av en wedge med mycket bounce och en djup sula.

– En duktig spelare har tre – fyra wedgar i bagen, säger Micke. Det tycker jag en duktig genomsnittsgolfare, även kvinnlig, också ska ha. Åtminstone tre, för att få större möjlighet att slå sköna, trygga slag in mot green.

Ja. Vem vill inte det.

- PG Lundberg

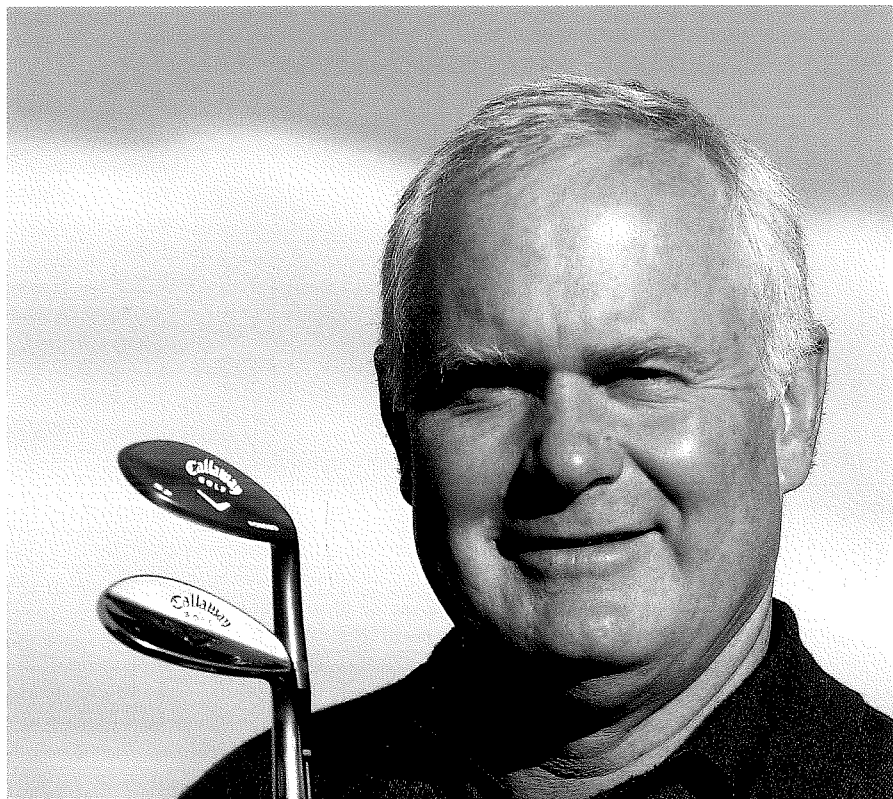
Den här möjängmackapären heter loft- och lie-maskin. Även om du aldrig sett den förut, så används den dagligen av Micke och Svante. Med den kan du, naturligtvis, ändra loft och lie.

Championship – **er Cleveland**

*ldens
nn bör-
e klas-
h 50-
ta
ts i en
har
ra
on,
och
r han
legat
järn,
Bertha*

ll som

engage-

– Hur är Callaways design filosofi för framtiden?

– För närvarande investerar vi mycket i både teknologi och markandsundersökningar. Vi försöker hitta vad golfare egentligen vill ha, så att vi kan designa produkter som verkligen svarar mot deras behov. Callaway har alltid gjort klubbor för amatörens bästa och det ska vi fortsätta med. Men vi kommer också att designa för specifika segment av golfare, med specifika behov. Fusion teknologin är ett intressant område för oss just nu. Konceptet gör att vi kan använda oss av vitt skilda material för att utveckla vikt, balans och uppförande hos klubborna. Det är ett område med oändliga möjligheter. Ta bara Big Bertha Fusions som exempel: Vi fick utveckla ett helt nytt material för att göra den klubban.

Vi har genomgått en hel del förändringar i företaget under de senaste åren men vi har kommit igenom det på ett sådant sätt att vi står stärkta i vår konkurrenskraft på alla viktiga marknadssegment. Framtiden ser ljus ut för Callaway.

– När blev du biten av golf?

– Jag växte upp i södra Kalifornien, där klubbarna har utmärkta program för ungdomar. Jag började som 12-åring och jag blev förälskad direkt. Golf är så svårgripbart, på något sätt så äger du aldrig spelet, du bara lånar det. Golfen utmanar dig på alla områden fysiskt, mentalt och andligt. Spelet utvecklar disciplin, tålamod och är karaktärsdanande.

– När började du med klubbdesign och varför?

– Jag började 1980. Jag var väldigt påverkad av de gamla persimmon träklubbarna och de smidda järnen. Det verkade vara så mycket konstnärlig förmåga i designen och tillverkningen av dessa, så jag bara drog till det. Den första klubba jag gjorde döptes till RC85. Det blev också den sista persimmondrivern som använts i en major - PGA mästerskapen 1996.

– Du är väl mest känd för dina wedgar. Vad fick dig att koncentrera dig på de korta klubbarna?

– Det var ett kommersiellt beslut. När du är ett litet företag utan en massa riskkapital, så måste du minimera risktagandet. Du måste söka dig dit du kan konkurrera. I golf betyder det drivers, wedgar och putters. Det är dom klubbarna som har den högsta omsättningen, med god lönsamhet, så jag fokuserade på dessa tre. Jag började ju faktiskt med drivers och när jag såg att jag kunde konkurrera framgångsrikt där, började jag med wedgar och sedan med putters.

– Vilka särskilda egenskaper krävs för att bli en bra designer och klubbmakare?

– Till att börja med - du måste vara en visuell person. Jag ser saker som balans och form direkt. De subtila skillnaderna mellan en bra och en dålig klubba är lika tydliga som skillnaden mellan dag och natt. Du behöver också känsla för konst, symmetri och design. Det här utvecklar sig inte över en natt. Faktum är att jag fortfarande lär mig och hoppas att jag alltid kommer att göra.

– Vilka är skillnaderna i klubbdesign idag, jämfört med när du började?

Moderna material, teknologi och tillverkningsmetoder har förändrat industrin bokstavligen bortom igenkännande under de senaste tio åren. Men principerna från 50-, 60- och 70-talet är fortfarande relevanta.

Den största skillnaden är hur fort vi kan göra klubbor idag. När jag började så tog det cirka sju månader att designa och producera en klubba. Med agens teknik kan du designa ett klubbhuvud i datorn, göra en vaxform och om allt fungerar som det ska, kunna slå med klubban efter tre veckor.

– Är det sant att groovsen, skårorna, finns på klubborna bara av kosmetiska skäl?

– Nej, inte alls. Det ideala tillståndet för maximal back-spin är ett sandblästrat klubbhuvud utan skårar på en hård, torr fairway. Tyvärr lever vi inte i en sådan perfekt värld. Några proffs kanske gör det men vi andra behöver hjälp. Grooves hjälper dig med kontroll över bollen, när du slår från ruff och från blöta och ojämna lägen. Skårorna kanaliseras vatten, gräs och skräp från bollen vid träffen. Så förbättras friktionen och därför spinnen och därmed kontrollen.

– Saknar du tiden med persimmon klubborna?

– Det var mellan 60 och 70 olika steg i tillverkningsprocessen av en sådan klubba. Missar du i ett endaste ett, så har du ingen golfklubba längre. Naturligtvis ser jag tillbaka på den tiden med stor förtjusning, eftersom det var då jag lärde hantverket, det var då jag lärde mig allt om form och balans. Men jag får lite utlopp för de känslorna, eftersom jag har en samling med klubbor, som går tillbaka ända till 1850-talet.

– Vad skulle hända om du tog din finaste persimmonklubba och jämförde den med en ERC Fusion Driver i en launch monitor?

– Det skulle vara brutalt! Med en persimmonklubba kunde du aldrig vara hundra procentig säker var tyngdpunkten låg, eftersom trä är ett solitt material och du kan inte se på insidan av det. Du är också så begränsad av klubbhuvudets storlek. På ERC-driven kan du maximera klubbhuvudets storlek och du kan använda dig av den senast upptäckta teknologin vad gäller balansering. Vi vet exakt var tyngdpunkten ligger. Och inte bara det - vi kan genom att flytta tyngdpunkten skraddarsy drivern för dina specifika behov.

– Berätta om några tourspelare som du samarbetat med.

– Jag har haft tur och alltid fått jobba med bra tourmännskor. Touren har ju varit mitt testcenter. Jag tillbringade en massa tid på övningsområdena och fick nyttigt feedback från spelarna.

Jag har jobbat med många. Ben Crenshaw och Tom Lehman var roliga att samverka med. Byron Nelson bad mig en gång att göra ett järnset åt honom, med hans namn. På den tiden var jag mer känf för mina träklubbor, så jag svarade honom att det var dom vi skulle börja med. Han insisterade ändå på järnen, så vi gjorde ett set. Sex månader senare ringde han och sa: Okej, nu kan du göra träklubbarna åt mig!

– Det var ett härligt utvecklingsprogram vi startade då och det var början på en fin vänskap, som räcker än idag.

Korta frågor

– Vem skulle gå med dig i en dröm-fyrboll?

– Bobby Jones, Byron Nelson och min son Justin.

– Om du bara får spela en enda bana i resten av ditt liv, vilken skulle det vara?

– Jag kan tänka mig två: Pebble Beach eller Chicago GC.

– Vem är din favoritspelare genom alla tider?

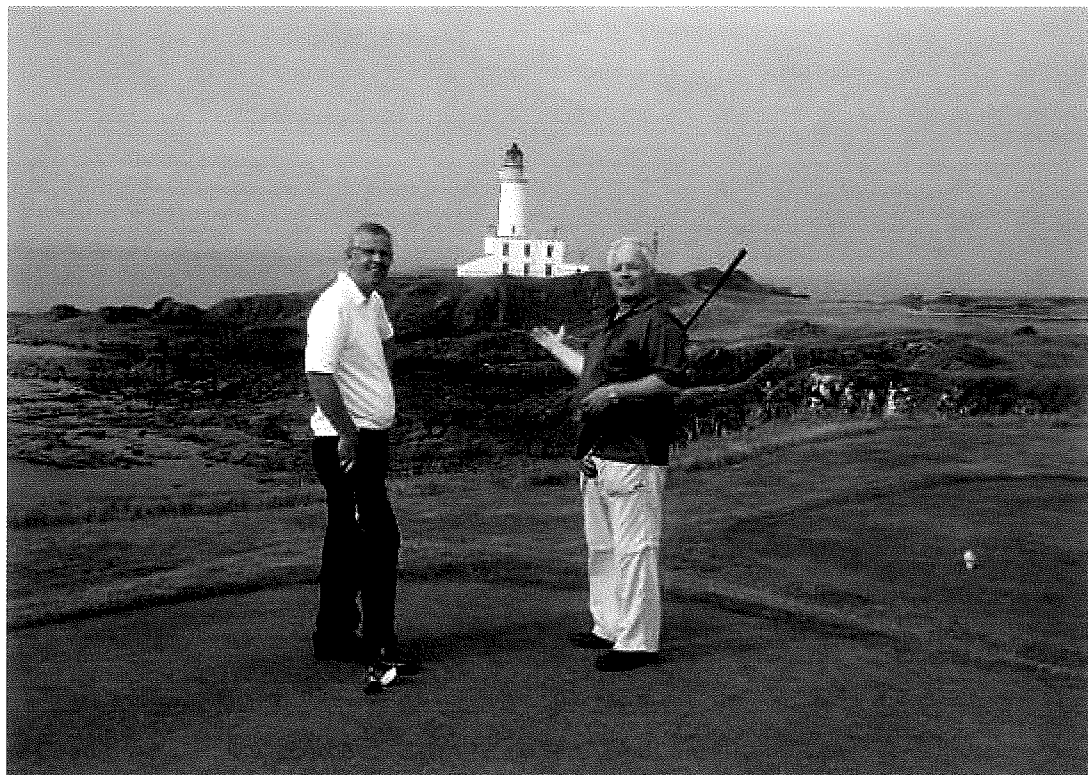
– Tuff fråga men det måste bli Arnold Palmer.

– Vem är den bästa wedgespelare du sett?

– Det är någonting med det spanska blodet, för både Sergio Garcia och Seve Ballesteros är fantastiska. Gary Player, naturligtvis, är en trollkarl med wedgen, precis som Lee Trevino. På PGA-touren idag är det svårt att slå Phil Mickelson och Tiger Woods.

– Vilken är din favorit bland golfböckerna.

– A Clubmaker's Art av Jeff Ellis. Det är en vacker bok som alla golfare skulle ta sig tid till att läsa.

Turnberrys berömda fyr i bakgrunden. Och på den här banan har ju fler dueller utspelats än den mellan Kent och Johnny.

Fantastiskt är slutordet från Skottland

När vi planerade denna resa hade vi bara bestämt att vi borde se Västkusten och Högländerna och när vi skulle åka. Tack vare billigt flyg och relativt billigt boende kunde vi välja ut några berömda banor: Turnberry, Royal Dornoch, Nairns och Gleneagles. Här följer några axplock ur vår resedagbok.

18 juli.

Första dagen spel på *Lochgreen*, nära Kilmarnock och alldeles nära The Royal Troon. Inget imponerande klubbhus, dålig restaurang men en förträfflig bana.

Inga banor är slopade i Skottland, utan du spelar utifrån ditt hep i vårt fall mellan 15 och 28 slag. Banan var lagom svår att börja äventyret på och alla 6 kom in på 30 poäng eller mer. Utsikten över Royal Troon var imponerande och åsynen av ön Arran i bakgrunden var hänförande.

19 juli.

Vi spelade på *Kilmarnock Barassie*, som anses vara en stor bana i vardande. Det var 30° i skuggan och mycket hett på banan, som var rätt utmanade. Vi började ana vad riktiga linksbanor skulle erbjuda i svårigheter.

Här mötte vi enda gången – snobbismen. Efter avslutad runda gick vi grabbar in i restaurangen för att summera rundan över en ”pint of lager”. De som satt där tittade på oss som vi var något katten släpat in. Detta var ju ”for members only” och bartendern hänvisade oss artig till ”visitors room”.

21 juli. Turnberry Aista Course

”Värstingbanan nr 1” £ 150 i greenfee/näsa. Mycket trevligt bemötande och vi flöt omkring en stund och insöp miljön och känslan av att ”bara vara där”. Shopen lockade och några ”måste-köp” gjordes.

Sen starttid gjorde att vi åt lunch innan ett snabbt besök på driving-rangen. Gratisbollar ingick ju i greenfee! – Driving-range finns inte överallt. Vi hade

det bara på 3 av 7 banor.

Startern hälsade oss välkomna och delade ut små skinnpåsar innehållande stroke-saver, score-kort, peggar och penna. Sen fick vi slå ut. Helt oberörda var vi inte. I Svensk Golf hade vi läst om ”långsamma svenskar”. Men vi gick runt på 4 tim och 15 min. Man vill läsa stroke-savern och kolla avstånden till närmaste bunker, så där gick några minuter. Upplevelsen sen var magnifik. Den första riktiga links-banan. Till slut nådde vi ut till den berömda fyren som vi först såg på långt håll i soldiset. Efteråt: God restaurang, bra service och suverän vänlighet, ingen snobbism där inte.

23 juli. Nairn GC

Linksbana i Highlands. Mycket vackert

belägen utmed fjorden in mot Inverness med långa sandstränder. Med en sen lunch guppande inombords slog vi ut bland kullarna. Här var avståndet mellan herr- och dam-tee ofta litet och "skrufset" alltför långt innan damerna nådde fairway.

24 juli. Royal Dornoch GC

Efter en 5 mila färd genom böljande hedar och över Dornoch-fjorden nådde vi denna lite sägenomspunna pärla. Här skulle flera stora tävlingar spelas om den inte låg så avsides. Men vad möter oss från lilla Sverige, om inte en hissad flagga!

Klubbens, den skotska, nationssymbolen, den amerikanska och så den svenska.

"You were coming" angavs som ett naturligt skäl för att flagga. Gissa om det värmdde.

Så bar det iväg - hissande vackert och riktigt lugnt. Vi kunde bara ana hur det kunde se ut när vinden och regnet piskade på från havet. Förrädiska kullar, där man inte kunde ana hur studsens skulle bli, massor av bunkrar som var mycket svåra att ta sig ur - men vilken upplevelse. Här fick vi de första regndropparna, men inte mer än att regnkläder och paraply fick ligga kvar i bagen.

En ranger uppmanade oss killar att öka tempot (2 tim på 9 hål med stroke-saver studier). Det resulterade i att vi 3 hål senare väntade på framförvarande 2-boll, som i sin tur hade en långsam 4-boll framför sig. Därefter var han mycket tillmötesgående, denne ranger.

27 juli. Gleneagles GC, Kings Course

Näst dyraste banan, greenfee £ 115 per person. Vilken miljö! Återigen gled vi omkring och bara njöt. Shopen fick sitt obligatoriska besök och en del köpvärt hittade vi (om det var prisvärt är en annan historia - vi flög ju billigt brukade vi alltid hävda när tyckte att vi vräkte oss). Kent hade behandlat sin ömmande vad enligt alla konstens regler, som det anstår en doktor och kunde nu tack vare en batteridrivna vagn ta sig runt alla 18 hålen, men inte utan smärta.

Banan var helt suverän - vilken finish, vilka bunkrar, vilken rull på fairways. I klubbhuset räknades scorer, dracks lager och en rättmätig segrare korades. Johnny

Ylva, Gunilla och Ulla sänker sista putten på Gleneagles artonde hål.

var klar redan före dagens runda. Han var jämnheten personifierad, aldrig sämre än tvåa. Priset - en läcker handduk från Gleneagles att hänga på bagen.

Golfspelandet var nu över. Nu återstod bara resan tillbaka till vårt första B&B (c:a 8 mil) som också blev vårt sista. En god middag på lokalt värdshus vid kanalen. Sen somnade vi gott.

28 juli.

Lite utflykter i Edinburghs närhet återstod. Eftersom vi sett Edinburgh tidigare, åkte vi ut till Rosslyn Chapel - där "Da

Vinci-kodens" avslutning utspelade sig och vi var inte de enda turisterna där om man säger så! Bilarna lämnades tillbaka, £ 330/bil för 12 dagar. Otroligt. Men det kändes väldigt lyxigt att glida omkring i dem. Hemresan gick också via London och även denna gång försening på en dryg timme innan planet till Arlanda lyfte. Vädret försämrades gradvis och vi förstod att vi haft en makalös tur. 12 dagar i Skottland och spel i shorts och piké varje runda. Det finns bara ett ord: FANTASTISKT!

- Anders Lindsted

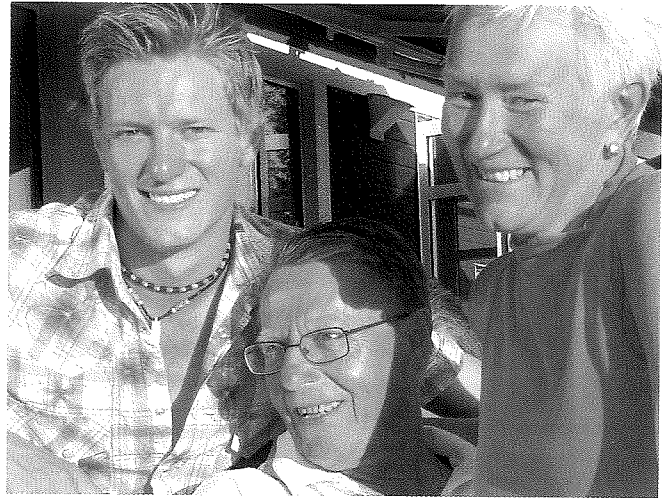
Noggranna studier av stroke-savern var nödvändiga, för att om möjligt göra så få bunkerbesök som möjligt.

Alexander den unge erövrar två titlar

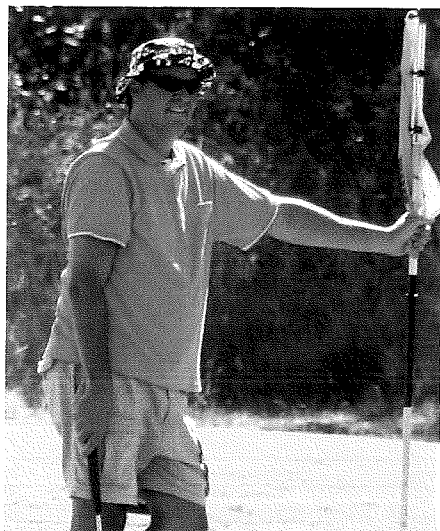
Var det ett generationsskifte vi såg? Årets KM blev ett triumftåg för Alexander Bergström, junior, som ledde från dag ett till sista putt, som för övrigt var en birdie. Alexander vann före Fredrik Sandsund, också han junior. Mats Oscarsson blev ålderman i sammanhanget på sin tredje plats. Men nu är det andra året i rad som en junior kniper klubbmästarpokalen, förra året var det Michael Sköldegren som triumferade. Bakom dessa tre, Alex, Fredrik och Michael, finns en massa talanger och träningsvilliga ungdomar. Återväxten verkar tryggad och veteranerna kanske får sikta in sig på kategorimästerskapen.

Årets mästerskap spelades i bra väder och på alldeles utmärkta banor. Himpa och hans kollegor hade gjort ett lysande arbete och greenerna fick assisterande pron Svante Aldelin att jubla av lycka. Och det var snabbt. Vad sägs om 10,5 på stimpmetern? Den här kvaliteten behölls även under kategorimästerskapen som spelades fyra dagar senare.

Foto: Kurt Thuritz, Ulf Bohlin, PG Lundberg

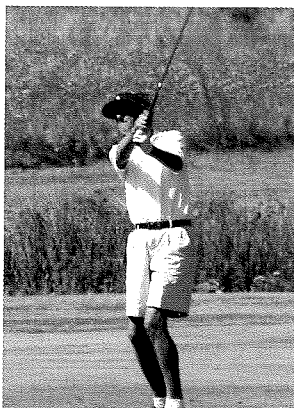

Stolta föräldrar, Lasse och Lotta, ler förtjus över sin duktige grabb, Alexander, som tog hem både junior- och seniortiteln i år.

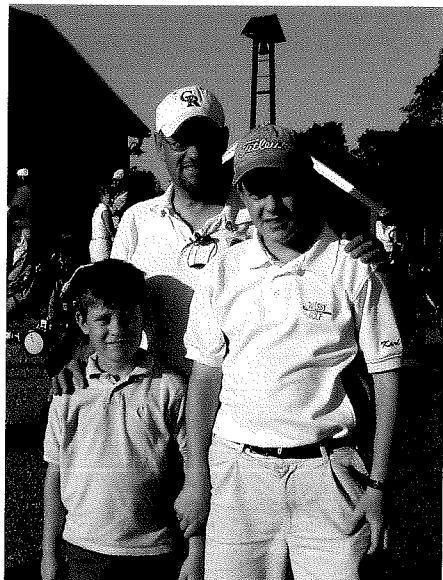

Så här relaxat kan bara en blivande mästare stå. Andy Mondvay vann KM för herrar 35 med ett slag före Jari Luoma.

Christina Hagberg, som inte ens tänkt ställa upp, fick åka hem med både blomsterkvast och mästar-titel. Ulf Ljunggren i bakgrunden laddar ner informationen för framtida frågesporter.

Så här spelar en mästare. Ingemar Kjellberg spelar in mot 24:an och så småningom en ny seger i herrar 55.

Domare och forecaddies gör också ett arbete i det tysta. Här är familjen Zander; pappa Jens och sönerna Adrian och Karl-Axel.

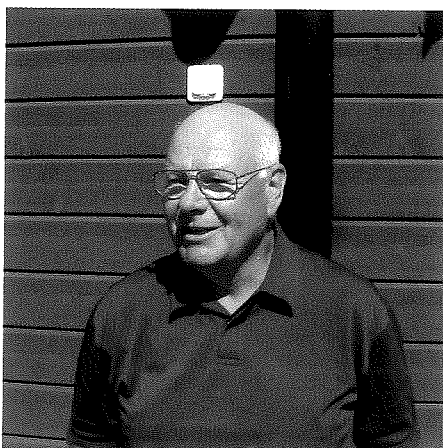

Dom som inte syns, dom som inte får några medaljer eller blomsterkvastar. Men utan dom blev det ingen tävling. Ulf Bohlin, tävlingsledare, har samlat sina styrkor till en liten stund i solen.

Vad hon glittrar! Caroline Huusko visar verklig segerglädje efter segern i dam-KM.

Gökotta 18 juni

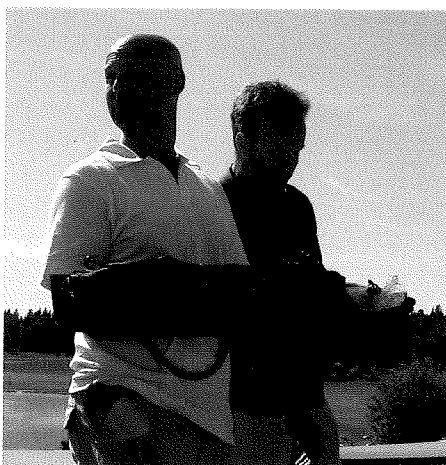
1 Andreas Olson/Sven-Olof Olson	65,6
2 David Odham/Johan Liberson	67,2
3 Lotta Bergström/Patrik Lindbäck	67,8

Äntligen! utbrast Sven-Olof Olson, som en annan Gert Fylking, när han tillsammans med sin son Andreas vunnit Gökottan. Det var första vinsten någonsin och visar att trägen vinner.

Citroen Golf Tour 2 juli

1 Darco Burger/Börje Ekholm	48 p
2 Gunilla Bohlin/Ulf Bohlin	48 p
3 Jouni Koskela/David Odham	45 p
4 Johan Lindell/Daniel Josefson	45 p
5 Peter Wikberg/Per Olof Wikberg	45 p

Darco Burger och Börje Ekholm var det vassaste paret under Citroen Cup och vann i suverän stil.

Wäsby Matt Classic

Här skulle vi ha haft resultaten från Wäsby Matt Classic. Men den blev inställd p g a för lite deltagare.

Par i Dam 13 augusti

1 Sabine Areskär/Charlotte Leife	39p
2 Christina Hagberg/Helena Hagberg	35p
3 Kristina Huusko/Caroline Huusko	31p

Herrar foursome 13 augusti

1 Heikki Oksanen/Christian Odham	39p
2 Frank Smith/Lennart Nyholm	37p
3 Jens Zander/Bernhard Zander	35p

Ska du eller ska jag? Jaana Halmetoja och Ewa Granström verkar mer osäkra i talarpositionen än på golfbanan. Dom vann Ladies Invitation i säker stil.

Ladies Invitation 17 augusti

1/ Jaana Halmetoja/Ewa Granström	42p
2/ Christina Hagberg/Margoth Zetterberg	40p
3/ Pia Selin-Rydberg/Camilla Pajunen	39p

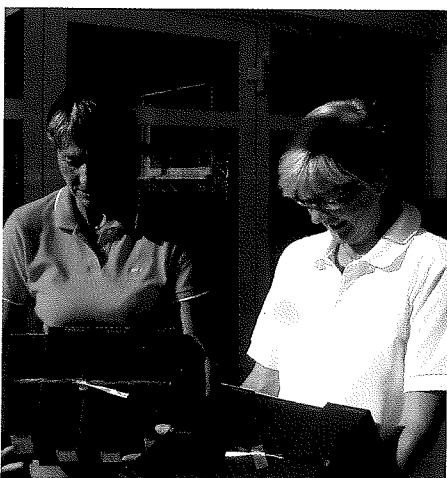
Pia Selin-Rydberg lyser upp kvällsmörkret när hon får pris av Agneta Fredriksson för längsta drive under Ladies Invitation.

Så här glada var PG Lundberg och Gunilla Bohlin efter segern i Nibble Trophy.

Nibble Trophy 9 juni

1/ Gunilla Bohlin/ PG Lundberg	47p
2/ Andy Mondvay/Stefan Fredriksson	44p
3/ Kjell Bergvall/Ann-Marie Ahlzén	44p
4/ Bengt Hedin/Ebba-Karin Samuelsson	43p
5/ Bengt Håkansson/ Elisabeth Söderman	43p

Yvonne Zetterman och Elisabeth Söderman fick händerna fulla, när dom vann damklassen i Volvo Masters Amateur

Volvo Masters Amateur 10 juni

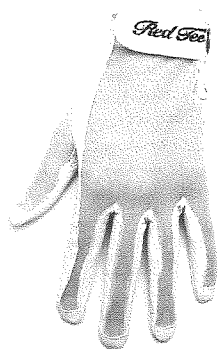
Damer

1 Elisabeth Söderman/Yvonne Zetterman	43p
2 Kristina Huusko /Caroline Huusko	42p
3 Camilla Sylvan/Helena Svensson	42p
4 Marie Rosén/Marie Östling	42p
5 Agneta Öhlin-Eriksson/ Lisbeth Larsered	41p

Herrar

1 Bengt Hedin/Jörgen Hansson	45p
2 Claes Lewin/Peter Lewin	44p
3 Anders Öberg/Mats Ogevall	44p
4 Andy Mondvay/Roland Visén	43p
5 Eddie Arslan/Christian Odham	43p

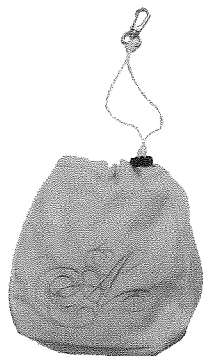
För kvinnan som älskar golf!

Populär golfhandske från Daily Sports som släpper igenom solljuset

Exklusiv parfym, Versace Crystal Noir EdT 5 ml

Trendig väska från Abacus att hänga på golfbagen

Allt detta utan extra kostnad!
Värde 333:-

3 nr (+ allt ovan) för endast 98:-

Gå in på www.redtee.se eller ring 08-667 02 00!

Växer snabbast!

Red Tee växer så det knakar och kommer nu ut med ett nummer varje månad! Läs den du också!

Höstens klubbresa med Micke går till Gloria Golf Resort i Turkiet

Gloria Golf Resort är en exklusiv golfanläggning i Belek, Turkiet, belägen alldeles vid Medelhavskusten. Anläggningen har två artonhåls banor, en niohåls och en privat strand. Träningsområdet har tre putting greener, två greener för chip/pitch, två bunkers och en fin niohållsslinga.

Här finns ett välutrustat gym, pooler både ute och inne, möjligheter till spa-behandlingar. För barnen finns vattenrutschbana, playstation, lekar och aktiviteter hela dagarna.

Rummen är i toppklass och de allra flesta med havsutsikt. Det finns fyra internationella à la carte-restauranger eller också kan man välja den stora buffén. De finns flera barer och de flesta kvällar bjuds man på underhållning.

**Resan går den 29 oktober – 5 november.
Pris: 10.540 SEK**

I priset ingår:

Flyg t/r Stockholm-Antalya, inklusive golfbag
7 nätter del i dubbelrum på Gloria Golf Resort
Halvpension – frukost och middag
5 greenfees: 2 Gloria Old, 2 Gloria New, 1 National
Transfer flygplats – hotell
Transfer hotell – golfbana

Tillägg:

Enkelrum: 1.930 SEK
Avbeställningsskydd: 165 SEK
Reseförsäkring: 438 SEK

Flygskatter tillkommer med 950 SEK.

**Enklast bokar du hos Micke i shopen
eller per telefon: 08-514 103 60**

*Wäsby Golfklubbs
tackar våra samarbets-
partners golfsäsongen
2006.*

*Kraft Foods Sverige AB,
Johnson & Johnson AB
Acta Kapitalförvaltning
Ericsson AB, Kista
Westman & Co AB
Input Consulting Stockholm AB
Ernst & Young AB*

Hewlett Packard Sverige AB

*Carnegie AB
Santech Micro Group Sweden
AB
ExiCom AB
ITT Flygt AB
TietoEnator R&D Services AB
Svensk Pantbelåning AB*

*Lundqvist Maskin & Verktyg AB
Tryckerihuset AB
Treotham AB
Cederroth International AB
Luftkompaniet AB
Rosin AB*

*Xerox Sverige AB
Stockholms Specialistvård AB
AB Väsbyhem
Solna Pressgjuteri AB
Temab Data tillbehör AB
Focus Neon AB
Ocab Syd AB
Acte AB
Skanska Sverige AB
FSG Bygg AB*

*Klimatrör AB
Ramböll Projektledning AB
Scandic Hotel Upplands Väsby*

*Tre Well Emballage AB
Alcro Designers Upplands Väsby*

Väsby Mattaffär AB

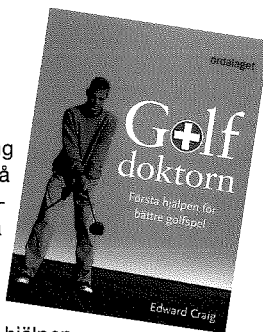
Första hjälpen för bättre golfspel

*Golfdoktorn
Edward Craig
Ordalaget*

Den som någon gång funnit nöje i att slå på en golfboll kan knappast låta bli att kasta sig över en bok med ovanstående titel. Underrubriken är dessutom "Första hjälpen för bättre golfspel".

Det finns ju som bekant ingen hejd på hur mycket vi golfare, oberoende av spelnivå, funderar över vårt spel. Vi diskuterar, analyserar och testar oavbrutet, i hopp om att hitta nycklar till en bättre och stabilare sving. Alla har vi ju någon gång slagit ett närmast perfekt slag, så varför skulle det inte gå att göra det varje gång?

Ungefär så ser marknaden för golfinstruktioner ut, ingen är helt nöjd med alla delar av sitt golfspel, och "Golfdoktorn" ingår i en rätt

omfattande flora av litteratur på området.

Nå, ger den någon bot?

Jovars, en del.

Bokens författare går igenom de problem som brukar drabba så gott som alla golfare, från snedslag av olika sort till dålig spelstrategi och grav puttrossa. Sedan ges tips dels om hur problemet ska rättas till akut och hur det ska behandlas mera långsiktigt.

Problemsbeskrivning, tips och övningar är förvisso rätt välkända, men det är sådant som glöms mellan varven. Så visst har boken en funktion i att påminna om vad vi en gång fick lära oss.

Man kan sammanfattningsvis säga att "Golfdoktorn" ger oss snedsvingare lite grov styrhjälp till självhjälp, ungefär. Men den teoretiska kunskapen som boken ger bör nog kompletteras med en eller annan riktig lektion också, ett möte med en pro som kan se hur självhjälp ter sig i verkligheten.

- Jan-Erik Göransson

B

SVERIGE
PORTO BETALT
PORT PAYÉ

Wäsby Golf, Box 2017, 194 02 Upplands Väsby

Wäsby's ungdomar vann Norrortscupen

Wäsby GK:s unga spelare fortsätter att utvecklas och i augusti vann man Norrortscupen, en tävling i tre etapper, mellan Wäsby, Sollentuna och Täby.

I den första deltävlingen startade Wäsby försiktigt. Bästa resultatet hade Joachim Areskär, som gick runt Sollentuna på 69 netto. Sollentuna GK tog ledningen och var i det här läget 22 slag före Wäsby.

Det blev lite annorlunda när det var hemmaplan. Fredrik Leife vann pojkklassen och Wiktoria Öhlin var bäst bland tjejerna. Men hela laget spelade bra och avancerade till andra plats. Avståndet upp till ledande Sollentuna hade krympt till 13 slag.

Finalen spelades den 15 augusti på en regntung bana och titelförsvarena Täby hyste väl vissa förhoppningar. Dom vann visserligen individuellt genom Bernhard Smedberg och Hanna Ceder men det räckte inte mot Wäsby's laginsats. Karl-Axel Zander, Fredrik Leife, Terese Lantz och Gustav Krieger spelade alldeles utmärkt och gjorde att segersiffrorna skrevs till + 11 efter tredje deltävlingen. Täby tog sig förbi Sollentuna.

Wäsby's tjejer spelar i Tjejligan och även här kämpar man framgångsrikt. Den senaste matchen, borta mot Djursholm den 11 augusti, vann tjejerna övertygande. den 11 augusti härligt sommarväder. Laget bestod av Wiktoria Öhlin, Emma Holm, Terese Lantz och Matilda Linse. Dom här tjejerna har slutspel i sikte. För att komma dit krävs seger i nästa match mot Vallentuna och chanserna verkar goda.

Det pågår också ett arbete för att trygga återväxten och den 16 - 17 augusti fanns hela 32 entusiaster i åldrarna 7 - 11 år på "Knatteläger".

Trots regntunga skurar och skurar ena dagen så genomfördes lägret med glädje och nyfikenhet. Efter golfkul, lekar och spel på banan belönades deltagarna med både glass och diplom. Naturligtvis genomförs alla sådana här aktiviteter tack vare entusiastiska ideella ledare och stötande föräldrar.

Glada spelare och stolta ledare/föräldrar njuter segerns söta efter framgången i Norrortscupen.

Fredrik Leife fortsätter att utvecklas. Här ser vi honom slå ett alldeles utmärkt bunkerslag.